Iglódi István egy kis baranyai faluban, Magyarbólyban látta meg a napvilágot, a második világháború befejezése előtt egy évvel. Messzire vitte a történelem szele ebből a többnemzetiségű határőr községből. A művész számos elismeréssel rendelkezett, többek között Kossuth- és Jászai Mari-díjjal is. Szolnokon, próba közben lett rosszul, majd egy fővárosi kórházba szállították, ahol végül nem sikerült megmenteni az életét. Mindössze 66 éves volt. **Iglódi István** (Magyarbóly, 1944. április 29. - Budapest 2009. december 3.) a Színház- és Filmművészeti Főiskolán színészként 1966-ban, rendezőként 1968-ban végzett.

1966-tól 1973-ig a **Nemzeti Színház** tagja, 1973-1982-ig a **25. Színház,** majd a **Népszínház** színész-rendezője, 1982-től-1990-ig a
József Attila Színház
főrendezője volt. 1990-ben szerződött vissza a
Nemzeti
Színház
társulatához, amelynek előbb rendezője, majd 1996-tól főrendezője, 1999-től igazgató-főrendezője lett. Közben 1993-tól 1996-ig a
Művész Színház,
majd a
Thália Színház
színésze. 2000-től elhunyta pillanatáig, a
Pesti Magyar Színház

igazgató-főrendezője volt.
A **Színház- és Filmművészeti Főiskola** zenés mesterség tanára, 1989-től osztályvezető tanár. Egyetemi docens.

A Pro Solidaritas 2007, a Magyar Színház művésziért Alapítvány kuratóriumának tagja.

Kitüntetései:

Jászai Mari-díj 1970, 1976, **Érdemes művész** 1986,
A Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje 1995,
Kossuth-díj 1998. **A Nemzeti Színház örökös tagja.**
Főnix-díj 2004.

A Magyar Színházban jelenleg játszott rendezései:

Szörényi-Bródy: ISTVÁN, A KIRÁLY,
Moliére: TUDÓS NŐK,
Balázs Ágnes: ANDERSEN AVAGY A MESÉK MESÉJE,
Szikora Róbert-Valla Attila: MACSKAFOGÓ ,
Mitch Leigh - Joe Darion: LA MANCHA LOVAGJA,
Georges Feydeau: FEL IS ÚT, LE IS ÚT!,
Cole Porter: MI JÖHET MÉG?!